

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12307/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Милутиновић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства правде – Првог основног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15276/20 од 27.02.2025. године, на седници одржаној 25.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15276/20 од 27.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15276/20 од 27.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 15276/20 од 27.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 31242/19 од 15.01.2020. године којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена на име награде и накнаде трошкова за обављено вештачење пред Првим основним судом у Београду, у парничном предмету П1 1841/2012, исплати тужиоцу 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.01.2013. године до коначне исплате и 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.05.2013. године до исплате (став први изреке) и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку – ЗПП (посебна ревизија).

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног

суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада трошкова за обављено вештачење пред Првим основним судом у Београду у износу од 30.000,00 динара са припадајућом каматом. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз правилну примену одговарајућих одредаба материјалног права код утврђења да је тужилац намирен за трошкове вештачења у складу са законском процедуром која је важила у време иасплате. Пресуду Вишег суда у Београду Гж 15276/20 од 27.02.2025. године тужилац побија у делу којим је одлучено о захтеву за исплату законске затезне камате на износ главног дуга и у погледу одлуке о трошковима парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, што су иначе разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП чије би постојање ревизију учинило изузетно дозвољеном.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају ревизијом се побија другостепена пресуда у погледу одлуке о камати и трошковима поступка, што представља споредно потраживање у односу на главни тужбени захтев који се односи на новчану накнаду штете. Будући да је за право на изјављивање ревизије, сагласно члану 28. ЗПП, меродавна само висина главног захтева, а не и захтева за камату, уговорну казну и остала споредна тражења као и за и трошкове поступка, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић